

Ostoja Branković, pronalazač

ZA POTPUNO UVAŽAVANJE PRONALAZAČA NAUČNIKA NIKOLE TESLE

-BK televiziji, Verici Bradić -

Zašto ovaj stari pronalazač (68 godina života, 37 godina pronalazačkog rada) piše televizijskoj portretistkinji sastav o potpunom uvažavanju onoga po čemu je Nikola Tesla pronalazač naučnik?

Naša civilizacija ima i svoje naličje. Ima masovne nevolje. U svim masovnim nevoljama dominiraju raznorazna elitistička glupiranja. A u elitističkim glupiranjima najveća i najpogubnija su - antipronalazačka elitistička glupiranja. Verica Bradić bila je do guše u službi antipronalazačkog elitističkog glupiranja kada je pre nekoliko meseci na BK televiziji davala portret pronalazača Nikole Tesle.

Zar je moguće? Tako savestan rad, visokokvalitetan profesionalni rad, a u službi nekakvog antipronalazačkog glupiranja? I to baš prilikom portretisanja Nikole Tesle? Antipronalazačko elitističko glupiranje - kakva je to jezička inovacija?

Za početno objašnjenje značenja iskaza "antipronalazačko elitističko glupiranje" neka nam posluže primeri glupiranja vodećeg američkog biznismena Morgana i univerzitetskog profesora Pupina prema nedoškolovanom inženjeru Tesli. Ovde ne treba opisivati poznate detalje negativnog odnosa ova dva pripadnika američke elite prema nedoškolovanom čudaku Tesli - treba insistirati na kvalifikaciji: glupiranje. Da je kvalifikacija "glupiranje" zaista opravdana govore sledeće tri pojedinosti:

- prvo, bez obzira na veličinu značaja primenjenih (iskorištenih) pronalazaka Nikole Tesle, sigurno je da je korist od Tesline pronalazačke sposobnosti mogla biti mnogo, mnogo veća, tj. sigurno je da je civilizaciji na planeti Zemlji naneta ogromna šteta negativnim odnosima pripadnika elite prema ovom nedoškolovanom pronalazaču čudaku,
- drugo, Morgan sigurno ne bi postao siromašniji da je zadržao prvobitni (pozitivni) odnos prema pronalazačkim sposobnostima nedoškolovanog inženjera Tesle,
- i treće, Pupin je svojim negativnim stavom prema nedoškolovanom zemljaku čudaku zaradio nečistu savest koja ga je pred smrt mnogo, mnogo pekla i naterala da od Tesle traži oprostaj.

Istorija i sadašnjost nude mnogo primera za temu "Ogromne štete kao posledica negativnog odnosa pripadnika oficijelne elite prema pronalazačima, prema pitanju oficijelnog vrednovanja

sposobnosti pronalaženja, prema pitanju osmišljenijeg i potpunijeg iskorišćavanja potencijalnog inovacijskog bogatstva". Ipak, glupiranje do danas istrajava - uporno i pogubno.

Lenjin Balzamovani i Tesla Mrtvi na prinudnom radu

A kojim to konkretnim činjenjem-nečinjenjem ova sadašnja elita, proslavljajući 140 godina od rođenja Nikole Tesle, iskorištava Teslu na način koji se može porediti sa načinom na koji je živi Staljin iskorištavao balzamovanog Lenjina?

Kod Nikole Tesle najvažnija je njegova pronalazačka sposobnost. U ocenjivanju ove činjenice saglasnost je naizgled opšta.

Međutim, istorijat i suština Tesline pronalazačke sposobnosti su predmet elitističkog antipronalazačkog glupiranja. O tom istorijatu i glupiranju - detaljnije malo kasnije. A sada, u vezi sa tim kasnijim i detaljnijim kazivanjem, neka bude istaknuta samo činjenica da nije samo Teslin razvoj pronalazačke sposobnosti predmet elitističkog glupiranja, već da je glupiranje u ocenjivanju razvoja pronalazačke sposobnosti masovna pojava. Da to glupiranje nije masovna pojava, ne bi ono (glupiranje) moglo da zahvati i tako časnog čoveka kakav je bio Mihajlo Pupin, kao ni mnoge druge časne ljude; a zahvatilo je - i Pupina i mnoge još.

Vrlo važan element Tesline pronalazačke sposobnosti je sposobnost da u mislima gradi mašine i da sa njima realistično eksperimentiše. Te mašine u mislima su potpune. Delovi tih mašina imaju "čvrste" oblike i dimenzije, tj. oblike i dimenzije koji se menjaju samo onda kada to tvorac hoće i onako kako tvorac hoće (inače eksperimentisanje ne bi moglo biti realistično).

Pustimo ovde neka govori Tesla lično - najpre o svojoj pronalazačkoj sposobnosti, a zatim o njenom istorijatu. Uzmimo kazivanja iz njegove autobiografije "Moji pronalasci":

"Moja metoda je drukčija. Ne žurim se započeti s praktičnim poslom. Kad mi se javi ideja, odmah je u svojoj mašti počinjem graditi. Mijenjam konstrukciju, usavršavam je i već je u mislima pokrećem. Posve mi je nevažno pokrećem li svoju turblinu u mislima ili je ispitujem u laboratoriju. Čak primjećujem kad nešto nije u redu. Nema nikakve razlike, štoviše, rezultati su isti. Tako mogu brzo razviti i usavršiti zamisao, a da ništa ne dodirnem."

Kad sam toliko odmakao u pronalasku da mogu sve usavršiti i kad ne otkrijem nikakvu grešku, uobličavam taj konačni prizvod uma..."

Ovu Teslinu pronalazačku sposobnost i ogromnu vrednost pronalazka koje je Tesla ostvario, pripadnici oficijelne elite tumače konstatacijom da je Tesla genije kakav se vrlo, vrlo retko rađa. Na taj način se odvraća pažnja od procesa Teslinog PRONALAZAČKOG SAMOOBRAZOVANJA i od NATČOVEČANSKIH NAPORA koje je Tesla u završnoj fazi (tj. u toku zadnjih pet godina) morao da uloži u to svoje samoobrazovanje.

Završna faza Teslinog pronalazačkog samoobrazovanja, koja je trajala pet godina, počela je onog momenta kada je student Tesla, u toku jednog predavanja profesora Pešla (na II godini studija, 1877), došao na pomisao da je moguć elektromotor bez komutatora i četkica; a završila se u momentu (1882) kada se u Teslinoj svesti pojavio pronalazak "Obrtno magnetno polje".

1887. bila je Teslina pronalazačka sposobnost toliko velika da je mogao da nasluti da je moguć elektromotor bez komutatora i četkica. Bila je dovoljno velika - ali samo za to da nasluti; tada Teslina pronalazačka sposobnost još nije bila dovoljno velika za davanje pronalaska za takav elektromotor (dok sposobnost profesora Pešla i ostalih pripadnika oficijelne elite u oblasti elektrotehnike nije bila dovoljna čak ni za naslućivanje da je takav elektromotor moguć).

Nakon što ga je "zgrabila" ideja elektromotora bez komutatora i četkica, sledi pet godina natčovečanskih napora da tu ideju pronalaskom realizuje, a to je ujedno bio i proces vrhunskog pronalazačkog samoobrazovanja. U toku tih pet godina natčovečanskih napora postala je Teslina pronalazačka sposobnost tako velika da se može ceniti kao genijalna.

U toku nepuna dva meseca od nastanka pronalaska "Obrtno magnetno polje" Tesla je u svojim mislima pronašao (a patentirao znatno kasnije) sve tipove motora i razne modifikacije sistema koji nosi njegovo ime. Dakle, pet godina natčovečanskih misaonih napora u procesu pronalaženja obrtnog magnetnog polja (gde nikako nije moglo biti mesta za disciplinovano učenje za ispite i završavanje studija); a zatim, u nepuna dva meseca vrlo bogata "žetva" pronalazaka najveće vrednosti. Zbog tih pet godina pa dva meseca ispravna je konstatacija da je u tih pet godina izvršeno vrhunsko Teslino pronalazačko samoobrazovanje, odnosno završna faza tog samoobrazovanja.

Pustimo sada da nam to samoobrazovanje opiše Tesla lično.

Najpre o razvoju sposobnosti građenja u mislima:

"U početku prizori su bili vrlo nerazgovetni i nejasni i nestajali bi kada bih se pokušao usredsrediti na njih, ali malo-pomalo uspio sam ih ustaliti; postajali su snažniji i jasniji i napokon su se uobličili u prave stvari... To sam neprestano radio sve do svoje sedamnaeste godine, kada sam se ozbiljnije posvetio pronalaženju".

A kada se ozbiljnije posvetio pronalaženju:

"S ushićenjem sam tada primetio da mogu vrlo lako predočiti stvari. Nisu mi trebali uzorci, crteži ni pokusi... Tako sam nesvesno razvijao novu metodu oživljavanja pronalazačkih zamisli i ideja..."

Dakle, u početku su, što se sposobnosti građenja u mislima tiče, stvari kod Tesle bile kao i kod velikog broja ostalih smrtnika. Prema tome, ta komponenta pronalazačke sposobnosti, koja mu je omogućavala da brzo razvija i usavršava pronalazačke zamisli (ideje), a da ništa ne dodirne,

nije bila Tesli samo od Boga dana, već je ona bila ogromnim misaonim radom stvarana u procesu njegovog pronalazačkog samoobrazovanja.

Interesantno je, a i aktuelno je kao materijal za kritičku analizu, ono što Tesla kaže o svom misaonom radu:

"Priznato mi je da sam bio jedan od najvećih radnika, a možda sam to još i danas, ukoliko je misao ekvivalentna radu, jer njoj sam posvetio gotovo sve svoje budne sate. Međutim, ako rad tumačimo kao određeno delovanje u određenom vremenu, strogo uzevši, onda sam ja verovatno jedna od najvećih lenština. Svaki napor pod prisilom zahtijeva žrtvovanje životne energije. Nikad nisam platio tu cijenu. Naprotiv, ja sam se hranio svojim mislima."

Ovo kazivanje zaslužuje više pažnje. Bez određenih poslova u određeno vreme ne bi bilo organizovanog društva, ni inženjerstva, ni proizvodnje, pa ni uslova za pronalazaštvo. A upravo za takvo delovanje bio je Tesla velika lenština. Radi se o DVE RAZLIČITE VRSTE rada, obrazovanja, stručnosti. I sada je ta različitost aktuelna i u vezi je sa sadašnjim antipronalazačkim glupiranjima. Međutim, te različitosti mogu biti dovedene do vrlo korisnog dopunjavanja; u tom cilju treba te različitosti da budu najpre ispravno sagledane. Bitno je da je Tesla, kroz natčovečanske napore završne faze svog pronalazačkog samoobrazovanja platio daleko veću cenu od one koju je trebao platiti za osvajanje inženjerske diplome. Upravo o toj daleko većoj ceni je reč u Teslinim kazivanjima koja slede:

Grac: "Počeo sam na taj način što sam prvo pokušao da u svojoj glavi stvorim jasnu sliku mašine jednosmerne struje, da je stavim u pogon i da pratim promenu kretanja struje u armaturi. Tada bih u mislima stvorio sliku jednog alternatora i razmotrio bih procese koji su se pri tom javljali na isti način. Posle bih zamislio sisteme koji sadrže motore i generatore i operisao bih sa njima na razne načine. Slike koje sam video bile su za mene apsolutno stvarne i opipljive. Sve vreme svojih studija u Gracu proveo sam u intenzivnim i besplodnim naporima ove vrste, i skoro sam došao do zaključka da je problem nerešljiv".

Prag: "U 1880. otišao sam u Prag, u Češku, ispunjavajući želju svoga oca da završim studije na tamošnjem univerzitetu. U tom gradu došao sam do odlučnog napretka, jer sam odvojio komutator od mašine i proučavao pojave u ovom novom obliku, ali opet bez ikakvog rezultata".

Budimpešta: "...ideja mi se javila kao bljesak munje, i u jednoj sekundi bila je otkrivena istina. ...Slike koje sam video bile su neverovatno oštre i imale su čvrstinu metala ili kamena. ...Hiljade tajni prirode koje bih slučajno otkrio dao bih za ovo otkriće koje sam iz nje iščupao u borbi sa njenom nadmenosti po cenu svoga života.

Iz iznetih Teslinih kazivanja izvodimo zaključke, spoznaje, dokaze (uz korišćenje, malo kasnije, još nekih izvora):

1. Ni govora ne može biti o nekakvom pripremljenom pronalasku "Obrtno magnetno polje" koji je bio dugo, dugo smešten tu negde ispred praga svesti genija i samo čekao nekakvu zgodnu spoljnu priliku pa da se u svesti genija pojavi. Tesla je "Obrtno magnetno polje" iz prirode iščupao, u borbi sa njenom nadmenosti, po cenu svoga života.

2. Pronalazak "Obrtno magnetno polje" Tesla je iz prirode čupao pet godina. Od momenta kada ga je "zgrabila" ideja elektromotora bez komutatora i četkica, Tesla više nije imao vremena za izvršavanje redovnih studentskih obaveza.

Bio bi van pameti zaključak da je u momentu prelaza u Prag, po želji svoga oca a sa ciljem da završi studije na tamošnjem univerzitetu, Tesla imao nameru da oca obmane; naprotiv, sigurno je u momentu prelaza Tesla verovao da će očevu želju ispuniti. A ipak, činjenica je da tu očevu želju on nije mogao da ispuni; toliko je bilo teško čupanje "Obrtnog magnetnog polja" iz prirode, u borbi protiv njene nadmenosti.

3. Iz Teslinih autobiografskih kazivanja se vidi da je on rešenje problema elektromotora bez komutatora i četkica potpuno poistovećivao sa smislom svoga postojanja.¹ U vezi sa prelazom u Prag, jedini logičan zaključak je da je Tesla očekivao da će u Pragu ubrzo rešiti problem elektromotora bez komutatora i četkica i tako postati slobodan za završavanje studija. A pošto je i u Pragu, bez obzira na odlučan napredak (tj. odvajanje komutatora od mašine), rešavanje problema bilo "bez ikakva rezultata", razumljivo je što je odlučio da roditelje oslobodi svog studentskog tereta, napustio Prag (i studije) i otišao u Budimpeštu da se zaposli. I na kraju, s obzirom na stepen poistovećivanja sa problemom koji je rešavao, a pošto je u momentu odlaska iz Praga imao za sobom već više od četiri godine neuspeha u rešavanju problema koji je bio čak i za njega skoro pretežak, razumljivo je što se u Budimpešti teško-preteško razboleo. Logično je što se ozdravljenje poklopilo sa pobedom u borbi protiv napred više puta pomenute nadmenosti prirode.

4. Tek posle budimpeštanske bolesti Tesla je osećao da u dubini svesti ima rešenje problema, tj. da je bitka dobijena, ali ga (rešenje) još nije mogao da iskaže. A kada se nakon izvesnog vremena (relativno kratkog) u njegovoj svesti pojavilo rešenje potpuno oformljeno, Teslina pronalazačka sposobnost bila je na nivou genijalnosti. Genijalnost - to je jedino logično objašnjenje za činjenicu da je za nepuna dva meseca pronašao sve motore i sisteme koji su kasnije dobili njegovo ime.

Međutim, ta Teslina genijalna pronalazačka sposobnost je neodvojiva od njegovog pronalazačkog samoobrazovanja u kome (procesu samoobrazovanja) poseban značaj ima

¹ "Kad sam nešto započinjao, nisam to činio sa istim nakanama kao što to ljudi obično čine. Za mene je to bio sveti zavjet, pitanje života ili smrti."

poslednji, skoro pet godina dugi period natčovečanskih napora i u njemu (petogodišnjem periodu) više od četiri godine pronalazačkog neuspeha sa budimpeštanskim razbolevanjem na kraju. To teško-preteško budimpeštansko razboljevanje je razlog Teslinom iskazu da je "Obrtno magnetno polje" iz prirode iščupao - po cenu svoga života.

5. Antipronalazačko elitističko glupiranje u prezentiranju Tesline genijalnosti sastoji se u bežanju od zaključka o presudnom značaju koji za njegovu genijalnost ima njegovo pronalazačko samoobrazovanje, a posebno natčovečanski napori u petogodišnjem periodu koji se završava budimpeštanskim razbolevanjem pa ozdravljenjem.

S obzirom na sve ono od čega se mnogogodišnje Teslino pronalazačko samoobrazovanje sastojalo, a posebno s obzirom na sadržaj višegodišnjeg procesa pre budimpeštanskog razbolevanja - PRESUDNO U TESLINOJ GENIJALNOSTI NIJE ONO ŠTO JE OD BOGA DATO (DAROVITOST), VEĆ ONO ŠTO JE PRONALAZAČKIM SAMOOBRAZOVANJEM STVORENO. Teslina genijalnost je građena, a darovitost je bila samo deo osnove na kojoj je građeno.

6. Činjenica je da je Teslina pronalazačka sposobnost (po delotvornosti, po strukturi i po razvoju, tj. po načinu nastanka) SLIČNA PRONALAZAČKOJ SPOSOBNOSTI VELIKOG BROJA PRONALAZAČA. Naravno, nigde pa ni ovde "slično" ne znači "jednako veliko". Razlika između Tesline pronalazačke sposobnosti i sposobnosti Tesli sličnih pronalazača je u dostignutom nivou sposobnosti, u veličini, u kvalitetu elemenata koji je čine (npr. svi Tesli slični pronalazači grade mašine i aparature u mislima i u mislima ekisperimentišu sa njima, ali postoji razlika u kvalitetu). Zatim, razlika je i u veličini oblasti pronalazanja (u tematskoj različitosti pronalazaka), kao i u "dubini" pronalazačkih prodora u odnosu na postojeće stanje nauke i tehnike.

7. **Pronalazački rad je ujedno i proces stručnog i naučnog obrazovanja.** Naime, pronalazački rad - to nije samo primenjivanje znanja koja sadrži stanje nauke i tehnike, već on (pronalazački rad) je ujedno i proces kojim se izvršava produbljivanje i daljnji razvoj tih znanja; jer, do rešenja problema se ne može doći bez odgovarajućeg prethodnog produbljivanja i razvoja znanja koja treba primeniti, a za to neophodno produbljavanje i razvoj znanja pronalazači se osposobljavaju upravo pronalazačkim radom. A kada je reč o takvom pronalazačkom radu u kome se ostvaruje produbljivanje i razvoj konkretnih pojedinačnih znanja, i to u većoj meri i u više pronalazaka, takav pronalazački rad je ujedno i proces sticanja kvalifikacija naučnika.

Ova spoznaja (zaključak) proističe iz istorijata pronalaska "Obrtno magnetno polje", kao i mnogih drugih pronalazaka čiji su autori Tesli slični pronalazači. Međutim, pripadnici elite, koji su se u red naučnika uvrstili kroz oficijelni proces diplomiranja-magistriranja-doktoriranja, svesni ogromnih intelektualnih napora koji se moraju uložiti za uspešno prolaženje kroz taj proces, protive se zaključku da se kvalifikacije naučnika mogu steći i u neoficijelnom procesu obrazovanja kroz pronalazački rad, i protive se istini da intelektualni napori uloženi u takav

neoficijelni obrazovni proces nisu ni manji ni nižeg nivoa intelektualnosti u poređenju sa naporima uloženim u njihovo sticanje kvalifikacija naučnika. To svoje protivljenje doživljavaju kao da je ono u skladu sa nekakvom objektivnom društvenom potrebom "nužne odbrane čistote nauke" od raznih neprihvatljivih pronalazačkih ambicija. Ali, kada se za tu "nužnu odbranu" mora vršiti ignorisanje i izopačavanje mnogih činjenica, onda "nužna odbrana čistote nauke" postaje vrlo štetno antipronalazačko glupiranje. Primer takvog antipronalazačkog glupiranja je prikazan u prilogu "Jedno antipronalazačko elitističko glupiranje".

8. Skoro petogodišnje "čupanje iz prirode" pronalaska "Obrtno magnetno polje" izvršeno je samo misaonim radom. Takđe su samo misaonim radom (u toku dva naredna meseca) stvoreni i svi motori i sistemi koji su dobili Teslino ime. Dakle, ovo vrlo značajne pronalaskeske Tesla je u celosti ostvario u laboratoriji koju je nosio u svojoj glavi; a i kasnije je vrlo veliki deo pronalazačkog rada izvršavao u toj laboratoriji. To je bitno obeležje stvaralačkog rada Tesli sličnih pronalazača naučnika.

Sa druge strane, oficijelni procesi obrazovanja naučnog kadra, a pogotovo procesi rada u naučnim institucijama, su vezani za odgovarajuće opremljenu naučnoobrazovnu i naučnoistraživačku infrastrukturu (naravno, ta struktura obuhvata i sredstva naučnog informisanja i komuniciranja). Tehnički dobro opremljena naučna infrastruktura predstavlja nužan uslov postojanja civilizacije. Naime, bez te infrastrukture, bez oficijelnog stvaranja kadrova kroz selektivne procese diplomiranja-magistriranja-doktoriranja, bez uspostavljanja određene hijerarhije kadrova u naučnoobrazovnim i istraživačkim organizacijama, bez povezanosti infrastruktura država u jedinstvenu svetsku naučnu infrastrukturu - bez svega toga bilo bi stanje nauke i tehnike NEORGANIZOVANO pa bi korist od stanja nauke i tehnike bila znatno manja.

Dakle, da bi bila što veća korist od svega onoga na što se odnosi iskaz STANJE NAUKE I TEHNIKE, to stanje mora biti organizovano, tj. mora postojati svetska naučna infrastruktura. A da bi uopšte postojala, MORA BITI VISOKOKOMFORNA. Visokokomforna svetska naučna infrastruktura je forma organizovanosti (organizacije) stanja nauke i tehnike.

Međutim, organizovanost stanja nauke i tehnike NIJE OPTIMALNA. Da bi optimalna postala, mora se osloboditi antipronalazačkog glupiranja (o čemu će biti još govora).

9. Nesporo je da je Teslin misaoni rad od 1877. do 1882. godine bio naučnoistraživački rad najvišeg nivoa naučnosti. Ali što se komfora tiče, taj petogodišnji naučnoistraživački rad se može označiti kao niskokomforni, nasuprot visokokomfornom radu naučnika u institutima. Zatim, isto kao Tesla u navedenom petogodištu, i Tesli slični pronalazači naučnici ostvaruju svoje pronalaskeske, pa čak i pronalaskeske vrlo velike naučne i praktične vrednosti, najčešće u niskokomfornim uslovima. Ta različitost komfora ne bi trebala biti (ali, nažalost, jeste) jedan od

razloga da se, primenom metode antipronalazačkog elitističkog glupiranja, nasilno obezvređuju rezultati Tesli sličnih pronalazača naučnika.

10. Jedna dobra analiza bi pokazala da napred navedene različitosti (tačka 7-9) treba da budu RAZLOG VRLO KORISNOG DOPUNJAVANJA. Organizovanost stanja nauke i tehnike, pre svega postojeće odnose između kadrova u okviru te organizovanosti, ne treba braniti metodom antipronalazačkog glupiranja, već je treba dalje razvijati ka optimalnoj organizovanosti, i to odbacivanjem antipronalazačkog elitističkog glupiranja pre svega ostalog.

Sve ovo će biti još jasnije nakon priloga "Jedno antipronalazačko elitističko glupiranje" i priloga "Potencijalno inovacijsko bogatstvo".

Na kraju, mada se iz izloženog može izvesti zaključak zašto je najveći deo ovog teksta dat pod naslovom "Lenjin Balzamovani i Tesla Mrtvi na prinudnom radu", neka ipak ovaj tekst bude završen sa nekoliko opaski u kojima se o smislu tog naslova govori direktnije.

Javni rad umrlih istorijskih ličnosti

Svojim delom su umrle istorijske ličnosti u životnoj stvarnosti prisutne i na nju deluju. U tom smislu se može reći da žive i javni rad da obavljaju, što je sasvim u skladu sa onim što su želele. Ajnštajn je sigurno želeo da njegovoj javnoj delatnosti služi i ono što je napisano u njegovoj knjizi "Moja slika sveta". I Tesla je sigurno želeo da njegovoj javnoj delatnosti služi i ono što je kazao u autobiografiji "Moji pronalasci". A Lenjin, opet, je sigurno želeo da na životnu zbilju utiče i ono što je u svojoj poslednjoj pisanoj poruci kazao o Staljinu; zatim, verovatno je želeo da se sasvim ozbiljno uvažavaju i njegova preispitivanja ispoljena u novoj ekonomskoj politici. Dakle, u tom smislu se mogu upotrebljavati figure Lenjin Živi, Ajnštajn Živi, Tesla Živi.

Iz prednjeg, dalje, logično sledi da se način na koji je Staljin za javni rad koristio Lenjinovu ostavštinu može figurativno iskazati konstatacijom da je on (Staljin) "ubio" Lenjinovo delo i tako ga učinio pogodnim i za takve namene sa kojima se Lenjin ne bi složio. U tom smislu se, prema tome, može govoriti o prinudnom radu Lenjina Mrtvog. I pri tome, od posebnog značaja je javni rad koji je Lenjin Mrtvi svakodnevno tokom decenija obavljao na Crvenom Trgu, a što se može iskazati figurom: Lenjin Balzamovani na prinudnom radu a za realizaciju Staljinovog načina izgradnje socijalizma.

U prilogu "Potencijalno inovacijsko bogatstvo" snažno je potvrđena napred izvedena konstatacija (tačka 8) da organizovanost stanja nauke i tehnike nije optimalna, da nije optimalna najviše zbog antipronalazačkog elitističkog glupiranja.

Pošto naučni kadrovi stvarani samo selekcijom u oficijelnim procesima obrazovanja ne vide antipronalazačko elitističko glupiranje kao glupiranje, proslavljanje Tesline genijalnosti je

prilagođeno i tom nedostatku naše civilizacije (elitističkom glupiranju). Prilagođavanje Teslinog primera ovoj (najštetnijoj) mani naše civilizacije - to je u stvari "ubijanje" tog primera. Tim prilagođavanjem se, figurativno rečeno, od Tesle Živog dobija Tesla Mrtvi na prinudnom radu za održavanje postojeće organizacije stanja nauke i tehnike i sprečavanje njenog razvoja ka optimalnoj organizaciji. A štete od sprečavanja razvoja ka optimalnoj organizaciji stanja nauke i tehnike su stravične. Figurativno rečeno, posledice su: napredovanje rupa gore u ozonskom omotaču, napredovanje pustinskih rupa dole na površini Zemljine kore, jedna stogodišnja rupa u nastavi fizike (u fizici atmosfere); a zbog stogodišnje rupe u fizici atmosfere imamo, umesto izobilja jeftine i čiste energije, prljavu naftno-nuklearnu energetiku, koja je izvoriste nasilničke moći, s jedne strane, i stalne opasnosti samouništenja, s druge strane; i tako dalje.

I upravo zbog ovih stravičnih šteta, to sprečavanje razvoja ka optimalnoj organizaciji je -
GLUPIRANJE.

21. oktobra 1996.